

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Meditatio Proœmialis. De fine horum Exercitiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

nam actionem, sed etiam in quotidianis examinibus, & hebdomadarijs mensurisque recollectionibus inquirat, quantum ab idea propofita recesserit, & quomodo errorem se commissum emendare velit.

V. Medium est humilis longanimitas, quâ indignum se indicet tantâ cum Deo conjunctione & familiaritate, adeoque non inordinate tristetur, si advertat, se necdum tantum, quantum optabat, profecisse, sed potius gratias pro minimo etiam profectu tanquam pro summo beneficio persolvat, patienterque in inferiori gradu expectet, donec benignissimus Deus humilitate tanta permotus dicat: Amice, ascende superius. Dicit ergo frequenter cum S. Bernardo: Diligam te, Domine, pro dono tuo, & modulo meo. Si quantum debito non possum, non possum tamen ultra, quàm possum; potero verò plus, si plus dare dignaberis. Imperfectum meum videntur oculi tui, sed tamen in libro tuo omnes scribentur, qui, quantum possunt, faciunt, etsi quod debent, non possunt.

MEDITATIO PROÆMIALIS.

DE FINE HORUM EXERCITIORUM.

Punctum I.

Considera I. Christum, dum exercitia hæc auspicas, iterum quasi illud prov. 8. repetere: deliciae meae esse cum illis hominum, ideoque de cælo descendere, tuamque animam manu sua quodammodo apprehendere, diceretque ad sanctos & Angelos suos: ducam eam in solitudinem, & loquar ad cor ejus. Osee 2.

Considera II. Si etiam maximi quique Domini hujusmodi felices sese putant, si quandoque à curis domesticis vacent, atque adeò in solitarium quendam locum recedere libent, licet locus talis peccatorum potius, aliorumque sæpe malorum occasionem præbeat, quanto feliciorum, tu te æstimare debeas, quando non modò concessum tibi à negotijs quietem esse advertis, sed ad eam etiam solitudinem & recreationem invitari, in qua cum amabilissimo animæ tuæ sponsò sua vissima miscere colloquia, atque in omni virtute, sanctitateque perfectissime erudiri possis.

Considera III. Quanta proinde cum promptitudine atque alacri-

alacritate tantum ductorem tuum sequi, atque omnia illius
verba utpote verba vitæ, excipere avidissimè, diligentissimè,
que custodire, & exequi debeas. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quem ob finem Christus te ducat in hanc
solitudinem, 1. Ut videlicet loquatur ad cor tuum, illud
expugnet, ut tandem aliquando renunciet mundo, & carni
solique Christo adhæreat, verbo: ut fias vir secundum
Dei, qui facias omnes voluntates ejus.

Confidera II. Quàm præstans sit iste finis, quàmque
piofos ex eo fructus tibi polliceri queas, eos videlicet, quos
Deus Davidi, quis, (ut habetur Act. 13.) erat talis vir in
dum cor Dei, promisit psal. 88. dum dixit: *Inveni Deus
servum meum, oleo sancto meo unxi eum, manus cum me
auxiliabitur illi, & brachium meum confortabit eum:* tu
nimirum & te oleo veræ lætitiæ (quam ex conscientia
quillata concipies) unget; ita & manus ejus auxiliabitur
tibi, copiosa auxilia conferendo, ad negotia tua perfectè
cum fructu deinceps obeunda, & tandem brachio suo confortabit
te, ut contra omnes hostes tuos tam externos, quàm
ternos superior victor que evadas.

Confidera III. Quàm æquum sit, ut propter tam
lentem, utilémque finem, quidquid ad hunc secessum pertinet,
net, summa cum diligentia alacritatèque perficias. Colloquium
ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quid maximè Christus à te requirat, ut
dictum finem obtinere valeas, nimirum ut aditum ad
tuum ei concedas, & quò plenius perfectiusque vocem
excipere possis, nullis hoc tempore curis aut desiderijs
occupes.

Confidera II. Quomodo aditum Christo ad cor apertum
possis, si scilicet magno animo & liberali ad hæc ex
accedens, totum studium & arbitrium tuum offeras tuo
tori, ut de te, tuisque omnibus id statuat, in quo possis
ipsi servire possis juxta beneplacitum ejus.

Confidera III. Si filij hujus sæculi tam frequenter se
m in

regendos aliorum committunt arbitrio, licet tam facile
suis decipi possint, & verò etiam sæpè decipiantur, quanto
benignius tu temetipsum totum arbitrio Dei tui regendum
committere debeas, utpotè quem scis & sapientissimum, &
amantissimum esse. atque ad eò nihil aliud suasurum, nisi
quod & ipsi maximè honorificum, & tibi utilissimum esse
ignoverit; Dic ergo cum S. Davide, Paratum cor meum
Domine, paratum cor meum; & cum Samuele: Loquere Do-
mine, quia audit servus tuus; Colloq. ad Christum, cum
mana tui in manus illius resignatione.

Pro Prima Die.

MEDITATIO I.

DE FINE HOMINIS, ET RELIGIOSI,
VEL SACERDOTIS.

Espera. Fecisti nos Domine, ad te, & inquietum est cor
nostrum, donec requiescat in te. S. Aug. l. 1. Confess.

Punctum I.

Considera I. Cùm Deus universa propter semetipsum o-
peratus sit, uti prov. 16. dicitur, meritò inde deduci, homi-
ni quoque finem ultimum esse Deum, atque ad eò rectè à
signatio dictum esse, quòd homo creatus sit, ut Dominum
suum reveretur, & amet, eique serviens salvus fiat.

Considera II. Religiosi vel Sacerdotis finem in eo maxi-
mè differre à fine Hominis, quòd Religiosus vi status sui, &
mediorum, quæ à Religione ei offeruntur, teneatur perfe-
ctiori quodam modo servire Deo, unde sicut optima Chri-
stiani hominis perfectio est, præcepta Dei, & Ecclesiæ perfe-
ctè observare: ita optima quoque Religiosi hominis vel Sa-
cerdotis perfectio est, communia quæque Religionis vel sta-
tus opera exactè juxta ejusdem Regulas perficere.

Considera III. Si quis Christianus summas jure meritò
gratias agere tenetur, quod è tot millionibus infide-
m electus, atque ad Christianam Religionem, in qua ser-
vare Deo regnare est, admittus sit, quantam tu gratiarum a-
ctionem eidem Deo tuo debeas, qui è tot millionibus non fo-
m infidelium sed etiam Christianorum, te licet prorsus